

tillade mig endnu en Bemærkning til den højtærede Kultusminister. Jeg ser, at der paa indeværende Aars Finanslov igen findes et Forslag om ny Kirkebevillinger til København, nemlig et Forslag om en Bevilling paa 24,000 Kr. som første Bidrag af en taaarig Bevilling til nye Kirker i Kjøbenhavn. Jeg har en Gang været i en saadan københavnsk Kirke, og det Forhold, jeg der blev Vidne til, stødte mig i meget høj Grad. Stolene i Kirken stode tomme eller i alt Fald saa godt som tomme, mens Gangene og Gulvet i Kirken vare propfulde. Jeg undrede mig selvfølgelig over dette Forhold, men ved nærmere Eftersyn viste det sig, at Stolene vare laasede, der sad kun hist og her en enkelt i dem. Det var maaske Parisæerne, som sad der, og Tolderne, som stode paa Gulvet. Det ved jeg ikke, men det var i alt Fald et Forhold, som i allerhøjeste Grad vakte min Forargelse, saa at jeg ikke mere sætter min Fod i en københavnsk Kirke, og jeg kan ikke tænke mig, at noget Menneske med en Smule religiøs Opfattelse vil finde dette Forhold forsvarligt. Saa meget mere føler jeg mig da overbevist om, at naar vi nu en Gang have faaet en gejstlig Mand i Spidsen for den kirkelige Styrelse, vil han være den første til at søge dette Forhold forandret. Jeg tror, at den højtærede Minister vil indlægge sig langt større Fortjenester, hvis han hæver dette Forhold og sørger for at faa det ordnet paa en saadan Maade, at alle have lige Ret og Adgang til at møde i Kirken og høre Guds Ord, end over at bygge ny Kirker, saa længe Stolene i de gamle holdes laasede. Jeg vil for mit Vedkommende tilføje, at jeg ikke paa nogen Maade stemmer for en Øre til københavnske Kirker, saa længe dette Forhold ikke er ordnet.

Skaarup: Det er en lille Henvendelse, jeg gerne vilde komme med til den højtærede Landbrugsminister. Paa Landbrugsministeriets Budget findes opført under Punkt II. B. 1 et Beløb af 25,000 Kr., der skal gives til Fiskeriet i Almindelighed, og af denne Sum er anvendt et mindre Beløb til Udsættelse af Rhinlaks i Gudena og Randers Fjord. Jeg kan naturligvis kun, som fiskeriberettiget paa dette Vandareal, være meget taknemmelig over, at man gør noget for at bevare Fiskebestanden i dette Farvand. Men ved Siden deraf maa jeg udtale min Beklagelse af, at dette Vandareal for Tiden henligger næsten som et udplyndret Øde. Dette Farvand, der for-

hen har været Danmarks fiskerigeste og endnu kunde være det, henligger til Dels i en aldeles lov- og fredløs Tilstand, og for saa vidt kan det lidet nytte, at man sætter Fiskeyngel ud, naar man ikke samtidig skaber Betingelser for, at denne Yngel kan trives og udvikles. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa nu, da jeg haaber, at der paa et senere Stadium vil blive givet mig Lejlighed dertil. Men denne beklagelige og i sine Følger ret vidtrækkende Kendsgerning, giver mig Anledning til at rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Der blev nemlig i Juli 1896 nedsat en Regeringskommission, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem. Denne Kommission skulde tage under Overvejelse, hvad der kunde og burde gøres for at fremme Fiskeriet i Gudena og i Randers Fjord og muligvis flere dermed i Forbindelse staaende Vande, under Forudsætning af, at Staten købte Frisenvold Laksegaard. At Regeringskommissionen, der blev nedsat i Juli, allerede endte sit Arbejde i Oktober, maa være den højtærede Landbrugsminister som ogsaa det høje Ting et Vidnesbyrd om, at det var Kommissionen magtpaaliggende at faa denne Sag fremmet saa hurtigt som muligt, og vi fik derfor ogsaa afgivet Betænkning inden sidste Rigsdagssamlings Begyndelse. Det var for derfor en meget stor Skuffelse, at denne Sag ikke kom frem i sidste Rigsdagssamling, ikke mindst, naar man tager Hensyn til, at der ret ofte og ret indtrængende har været banket paa her hos Rigsdagen for at faa denne højst pinlige Sag ordnet. Det forekommer mig saa meget mere underligt, som jeg ved, at den afgaaede højtærede Landbrugsminister nærede en ret levende Interesse for at faa dette Spørgsmaal løst. Det er nu snart 15 Aar siden, at den første Kommission blev nedsat til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, hvorledes Fiskeriforholdene bedst skulde ordnes i Randers Fjord og Gudena. Men denne Kommissions meget værdifulde Arbejde blev til Dels resultatløst, og Grunden hertil var, at det Retsgrundlag, som den byggede paa, en Højesteretsdom af 29de Januar 1883, blev omstødt. Men efter at den nuværende Ejer af Frisenvold Laksegaard ved Højesteretsdom af 27de November 1889 i alt væsentligt havde faaet sine gamle Fiskerirettigheder anerkendte — rigtignok i højst uklare Udtryk — i samme Omfang som ved den gamle Højesteretsdom, kom Sagen frem i Folketinget, idet flere Folketingsmænd stillede den Forespørgsel til den da-